

[Valdemar Sørensen.]

den ejendommelige Forskel paa Venstres Opfattelse af disse Vilkaar mellem Ejer og Bruger, at naar det er paa Landet, man skal ordne Vilkaarene, ved man godt, at alle sociale Retfærdighedskrav taler for at ændre dem til Brugerens Gavn, men naar der i Byerne er noget saadant paa Tale, kan hverken det ærede Medlem Hr. Elgaard eller hans Parti faa Øje paa noget Retfærdighedskrav heri.

Nu ser jeg nok, at man er kommet lidt paa Gled med Hensyn til Butikkerne, en vis Forstaaelse begynder altsaa at gry hos Partiet Venstre, og naar vi engang kommer til de Ændringer i Loven, om hvilke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtrykte sig noget spotsk, vil det nok vise sig, at Partiet Venstre er gledet noget over paa vort Standpunkt.

I øvrigt maa jeg sige i den Anledning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og for Resten ogsaa til det ærede Medlem Hr. Elgaard, at jeg ved ikke af, at nogen af de ærede Medlemmer eller deres Partier er ligefrem principielle Modstandere af at ændre i bestaaende Love, og jeg ser ikke nogen som helst Grund til, at et Lovomraade som det, der er Tale om i Dag, i saa Henseende skulde være sakrosankt.

Jeg vil saa gerne sige om en af de Hovedbestemmelser, som begge de ærede Ordførere har omtalt, og som er ændret ved Ændringsforslagene, nemlig Bestemmelse om Udlejning af Lejligheder og Lokaler i Nybyggeri, at saaledes som vi i Ændringsforslagene har udformet Bestemmelsen, ses det jo, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at vi i Virkeligheden blot har valgt mellem to Mindretalsstandpunkter, fæstnet i Betænkningen fra det indenrigsministerielle Huslejeudvalg.

Nogen overdreven Vægt lægger jeg ikke paa, om man vælger det ene eller det andet Standpunkt. Der findes nemlig, saaledes som Lovbestemmelserne er fastsat i Lovforslagets § 27, rig Lejlighed til for Retten at komme til retfærdige Afgørelser, ogsaa saafremt det drejer sig om at afgøre Lejen i Nybygninger. Efter min Anskuelse kunde Nybyggeriet lide nogen Skade herved. Men omvendt kunde jeg fra den samme Betragtning heller ikke have saa forfærdelig meget imod, at det holdtes uden for i en vis Aarrække. Det hele drejer sig i Virkeligheden om den Ting, om man skal give Nybyggeriet Frist til at afvikle de Finansieringsomkostninger, som er den uundgaelige Følge af Byggeproduktionen, saa for mit Vedkommende har dette Spørgsmaal

ikke overdreven stor Betydning. I alt Fald sker der et Fremskridt i Forhold til den gældende Lov.

Med Hensyn til de saakaldte Aagerparagraffer er det nemlig saadan — fastsat i sin Tid ved de to ærede Oppositionspartiers Magtsprog —, at disse Bestemmelser gælder overhovedet ikke for Lejligheder og Lokaler, der er opført efter 1918. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har, saa vidt jeg kan skønne, taget denne odiøse Bestemmelse ud af det Forslag, han nu stiller om en Aagerparagraf i Lovgivningen; men i hvert Tilfælde er det da de ærede Partier, der har Ansvaret for, at Lejligheder, der har været opført efter 1918, til Dato har været uden enhver Beskyttelse af de Huslejelove, vi har haft.

Nu ændrer vi dette Forhold saadan, at de Lejligheder, der er opført mellem 1918 og 1927, glider ind under Lovens fulde Beskyttelse; det er her i Hovedstaden mindst en 35 000 Lejligheder. Og af de 60 000 Lejligheder, der er bygget mellem 1927 og 1937, glider hvert Aar gennemsnitlig 5 000—6 000 ind under Lovens fulde Virkninger. Jeg synes derfor ikke, der i denne Bestemmelse er noget for Beboerne af disse Ejendomme særlig generende, navnlig da jeg vil lægge Vægt paa udtrykkelig at fastslaa, at alle Lovforslagets andre Bestemmelser end lige netop Bestemmelsen om Fastsættelsen af Huslejen gælder ogsaa for disse Ejendomme. I øvrigt vil jeg henvise til, at en af Bestemmelserne i den Række Paragraffer, det her drejer sig om, udtrykkelig peger paa, at skulde der i en Kontrakt mellem Parterne, ogsaa i Nybygninger, være noget, der er aabenbart ubilligt, kan det til enhver Tid henskydes til Rettens Afgørelse. Denne Paragraf staar endnu i Lovforslaget, men den fører altsaa blot Forholdene det Stykke videre, at den lægger Retssager af denne Art paa Linie med den almindelige Lovgivning her i Landet mod grov og aabenbar Aager, saa man skal ikke kunne sige, at Beboerne i de nye Ejendomme efter det Ændringsforslag, der her er stillet, er berøvet Beskyttelsen for deres Lejligheder og Lokaler.

Jeg vil dernæst gerne erindre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som om Udvalgsarbejdet nu har skiftet venskabelige Ord med det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, om, at jeg allerede ved tidligere Lejlighed har karakteriseret det ærede Medlems Optræden i denne Sag. Jeg mener, at det er urigtigt, at et Medlem af et Udvalg, hvor forskellige Partier træder sammen for i fuld Frihed at udveksle Anskuelser om den